

Romániából, Jugoszláviából kérünk gumikat a szegedi autóbuszokra

A jelenlegi rossz útviszonyok mellett, a közlekedési nehézségekből, és az ünnepek alatti csúsforgalomból adódó állandó túlterheltség a szokottnál nagyobb mértékben veszi igénybe a Közlekedési Vállalat Szegeden forgalomba levő autóbuszait, annak is főleg gumiabroncsait. Országosan viszont olyan gumiabroncshiány mutatkozik, hogy a bányászjáratokat is nagy erőfeszítések árán látják el abronccsal.

A városi tanács községgazdálkodási osztálya a szegedi városi autóbuszközlekedés zavartalanosságának biztosítására Romániából és Jugoszláviából igyekszik gumiabroncsot szerezni. Így felvették a kapcsolatot a romániai Ploestivel is, mely egyébként Szeged testvérvárosa.

ISMÉT ÁTALAKÍJTÁK

a Kossuth Lajos sugárúton lévő postás üzemi étkezdét. Az átalakítás újév után kezdődik, előreláthatólag rövid ideig tart. Ebből a postás dolgozók részére január 5-e után szolgáltatnak ki.

Lapunk minden olvasójának boldog újévet kívánunk

Mit vár az új esztendőől Horváth Jenő, a Szegedi Nemzeti Színház főrendezője?

Az elmúlt hónapok eseményeiben, az igazságos népmozgalomban játszott szerepe miatt nagy népszerűségnek örvendő napjainkban színházunk, amit mostani előadásaink látogatottsága is bizonyít. Ezt a népszerűséget továbbra is szeretnénk megtartani oly módon, hogy ezután a világirodalom még nagyobb választékát akarjuk nyújtani színpadunkon. Ehhez azonban az kell, hogy az új esztendőben valóban megvalósuljon a művészeti intézmények szabadsága

művészeti és gazdasági kérdésekben egyaránt. Talán megvalósul az 1957-es esztendőben az is, hogy a színház vezetői általában pályázat útján nyerjenek kinevezést a jövőben. Igazgató, főrendező és zeneigazgató együttesen nyújtsák be pályázatukat a város különböző társadalmi rétegeiből alakult bizottságnak, amelyben helyet foglalnának üzemi munkások, értelmiségiek és mások képviselői. Ez is segítene annak az elvnek a realizá-

lásában, hogy a színház ne a hivatali szervek színháza legyen, mint sok esetben eddig, hanem a közönségé. A mind magasabb művészi munka érdekében pedig rendezni kell végre a művészeknek a világ bármely országában való eljutását, hogy lássanak és tanuljanak. Színházunkról szólva: tagságunk egésze alkalmas arra, hogy eddigi legjobb előadásaink színvonalát minden tekintetben túl szárnyalja a jövőben.

Az Humanité a magyar kormány eddigi eredményeiről

Párizs (MTI) Az Humanité szombati száma közli budapesti tudósítójának jelentését:

A Kádár-kormány — írja — rövidesen nyilvánosságra hozza programját. Ez a dokumentum kiindulópont, és egyben valaminek a végét jelent. Végét jelenti a kormány kezdeti tevékenységének. Az első két hónap mérlegét is megmutatja. A kormány aktívája a közbiztonság terén a rend teljes helyreállítását mutatja, a szociális intézkedések területén pedig egész sorát az új rendszabályoknak. A mérleg kevés is, sok is. Kevés, ha az ember arra gondol, hogy mennyi meg a tennivaló. Sok, ha megdöbben, hogy a kormánynak mindent újra kellett kezdenie.

A lap tudósítója ezután megállapítja, hogy a Kádár-

kormány intézkedései hozzájárultak a megbékélés légkörének megteremtéséhez, és olyan lélektani feltételeket teremtettek, amelyek lehetővé teszik a gazdasági csata megvívását és megnyerését. Új szakasz kezdődik, amely lényegében arra ad választ, hogyan lehet és kell építeni tovább a szocializmust. Mely pártok és milyen emberek állnak a szocializmus építése

mellé? Senki ellen sincs elnévetés, aki őszinte híve a szocializmusnak. A kormányprogram közzététele után előreláthatóan egész sor tárgyalás és vita indul majd, amelynek várható eredménye az lesz, hogy rövidebb-hosszabb időn belül szélesebbkörű kormány alakul, amely munkájában a nemzet minden erejének részvételére számíthat.

Járásunk valamennyi dolgozójának eredményekben és sikereiben gazdag, boldog új esztendőt kíván:

A MAGYAR SZOCIALISTA MUNKÁSPÁRT Szeged járási intéző bizottsága.

A békés együttműködés jegyében tegyük meg mindent hazánk, dolgozó magyar népünk javára. Ebben a szellemben kíván Szeged város minden dolgozójának boldog, békés új esztendőt. A Hazafias Népfőnt városi bizottsága és kerületi bizottságai

Vasárnap délután kedves és várt vendégek érkeztek Adányi Pálékhoz. A „gyerekek”; lányuk és férje, a mérnök. A „gyerekeket” a mama pálinkával kínálta, hiszen nekik tartogatta. Melegen családias volt a hangulat. Hallgatták a rádiót. Később, amikor melegeleték az unalmas műsort, elzárták a rádiót. Mozi, színház került szóba.

A mama kérdezett és a fiatalok válaszoltak. Az öreg figyelt. Nem szólt, gyönyörködött a családban. Felesége csak firtatta tovább a színházi dolgokat és faggatta vejét.

— Mit hallottál Laci fiam, tényleg játszik újból Kiss Ferenc?

— Úgy tudom, hogy a Bánk bán címszerepét alakítja a győri színházban. Az újság írt erről. Meg arról is, hogy józan higgadsággal, becsületes magyarként viselkedett az október 23-i események után. Ő, akit 1944 után régebbi politikai dolgai miatt súlyos börtönbüntetésre íté-

tek, s ezt ki is töltötte. Az öreg Adányi — ez az egyszerű és alapjában véve becsületes dolgozó ember, akit tévútra vezetve „elneveltek” Rákosi „bölcse” vezetésével — ezt már nem hagyta szó nélkül: — No, no. Jó lesz vigyázni Laci azzal a Kissel. Hát te elhiszed, hogy úgy megváltozott? Mit képzelsz? Hogy írták róla, az csak taktika volt. Laciiban szikrányi idegesség sem volt. Nyugodtan és nagyon udvariasan válaszolt: — Én elhiszem. Nem lehetetlen az, tessék elhinni. S hogy az újságba is került a neve, az nem taktika, hanem érthető, becsületes dolog. Az öreg tagadólag rázta a fejét, karjával is nemet intett. Pirosodott a homloka és ez azt jelentette, hogy kezd ideges lenni. Hangjában remegés bújkált:

— Nem hiszem és ne beszélj te nekem! — ? — Nem! Kutyából nem lesz szalon! — De apa, miért hasonlítja így az embert a... — Az öreg fokozódó indulattal vágtatott közbe. Nem értve, csak hangoskodott, úgy, ahogyan a régi, semmitmondó séma szerint átitatták a téves „osztályharcelmélettel”. — A többi nagyon gyorsan, percek alatt játszódott le. Az öreg „belelovalta” magát, egyre durvábban sértegette Lacit és fiatal bolondnak nevezte. A mama sírni kezdett és kezében gyűrűkésztettedes zsebkezdőjét. — Egy újabb sértegetésnél Laci arcába is vér szökött és olyanokat mondott, amelyek égettek és fájó igazságok voltak. — Sajnos, hogy vannak

Új helyiségben, kétszázal több munkással kezd az új évet a Szegedi Hangszerkészítő Vállalat

Egy hír jelent meg az elmúlt nap a Szegedi Néplapban: januárban újabb 200 munkást alkalmaz a Hangszerkészítő Vállalat. Elgondolkoztató ez a hír. Napjainkban sajnos — ezt őszintén meg kell mondani — sok dolgozó kap felmondólevelet „létszámfeletti”, „létszámszökkenés”, „munkaköre megszűnt” és hasonló indok miatt. Miből élünk meg? Hol kapok állást? Ezer és ezer kérdés foglalkoztatja az embereket. „Innen is, onnan is bocsátottak el embereket, mi is várjuk”, és a munkanélküliség következményeiről beszélnek szerte a városban. Nincs kivétel út? Nincs megoldás? Reménytelen a jövő?! —

S íme máris egy hír. Üzembővítés, új munkalehetőség. Nem nagy gyár születik, ahol ezer, ezerkét ember alkalmaznak, csak egy üzem bővült, s mégis nagy jelentőséggel bír. Sok-sok ilyen üzemre lenne szükség napjainkban.

Nemcsak azért, mert munkaerőt vesznek fel, hanem azért is, mert a Hangszerkészítő Vállalat gyártmányai kevés anyaggal, kevés energiával — sok munkával készülnek.

Hány házban mosolyognak össze a szülői szemek, amikor a gyermek alá veszi hegedűjét, s játszani kezd. Minden anya, apa született kis művészt lát gyermekében, s a rosszul fogott hangokat is kellemesnek hallják. Ezek a hegedűk a Szegedi Hangszerkészítő Vállalat termékei, ők látják el iskola-hegedűvel az ország kis hegedűseit.

Ahogy végig néztem a hegedű készítését, a céhekől tanultak jutottak az eszembe. Valahogy így képzeltem el a középtéri céheket.

Itt minden műveletet más-más dolgozó végez.

Hosszan álltam Fogas Géza mögött. Finom, könnyű kezével, művészi gyorsasággal az egyik legnehezebb munkát végzi: a hegedűn lévő két „F”-lyukat vágja. Gondolkoztam, vajon ki gondolná, hogy ez a finom kéz felével ez előtt még durva téglából rakott magas falat. Mert Fogas Géza kőműves is volt. Most itt, a Hangszerkészítő Vállalat kitűnő munkása, a hegedű szerelmese.

Ötvennégy év óta a hegedűvel keres kenyerét

az üzem legidősebb munkása, Markocs József. Előbb úgy, hogy hegedűjén szívfájódó dalokat játszott. Három éve pedig — az üzem fennállása óta — úgy, hogy hegedűt készít. A hegedű „lelkét” rakja a zeneszerszámba. Rajta múlik, hogy milyen magas hangokat tud kihozni „a kis hegedűs”.

Mindig csodálattal álltam a hangszerüzletek előtt. Azon tűnődtem, vajon a fa színe, vagy a festék teszi széppé, kimondhatatlan színűvé a hegedűket. Most erről is meggyőződhettem. A festék, helyesebben Horváth József festő. Az ő ízlésétől függ, milyen színű lesz a hegedű, ó az üzem egyetlen festője. Beszélgetésünk végén elmondta bánatát is. — igaz ez nem tartozik a hegedű készítéséhez, de hadd mondjak el — házat szeretne építeni a Hétvezér utca 3. szám alatt. Az építéshez szükséges anyag már mevan, csak a tanács engedélye hiányzik. Egy éve kéri már, de a város- és községgazdálkodási osztály nem adja meg, mert itt csak emelet-házat lehet építeni, de arra nincs pénz.

— Most ugyan megígérték, hogy elintézik ügyem — mondta mosolyogva — remélem betartják szavukat!?

Sorolhatom az üzem dolgozóinak nevét tovább: Pappos Béla, Kéri Ilona, Pernecki Imre és a többiek, az üzemrész 28 dolgozója mind-mind művész.

A dolgozók pontos munkája, a hegedűk jó minősége új perspektívát nyitott az üzem életében. Az iskola-hegedűből kevés változtatással jóminőségű hegedűt tudnak készíteni. A jövő évi tervüket már eszerint építették fel. Két-három ezer iskola-hegedűt, 1500 zenekari hegedűt, 150 zenekari bőgőt, 6-8 ezer hegedűvönőt készítenek 1957-ben. Hogy ezt a tervet teljesíteni tudják, meg kell dúlni a munkáltszámozat.

lyen színű lesz a hegedű, ó az üzem egyetlen festője. Beszélgetésünk végén elmondta bánatát is. — igaz ez nem tartozik a hegedű készítéséhez, de hadd mondjak el — házat szeretne építeni a Hétvezér utca 3. szám alatt. Az építéshez szükséges anyag már mevan, csak a tanács engedélye hiányzik. Egy éve kéri már, de a város- és községgazdálkodási osztály nem adja meg, mert itt csak emelet-házat lehet építeni, de arra nincs pénz.

— Most ugyan megígérték, hogy elintézik ügyem — mondta mosolyogva — remélem betartják szavukat!?

Sorolhatom az üzem dolgozóinak nevét tovább: Pappos Béla, Kéri Ilona, Pernecki Imre és a többiek, az üzemrész 28 dolgozója mind-mind művész.

A dolgozók pontos munkája, a hegedűk jó minősége új perspektívát nyitott az üzem életében. Az iskola-hegedűből kevés változtatással jóminőségű hegedűt tudnak készíteni. A jövő évi tervüket már eszerint építették fel. Két-három ezer iskola-hegedűt, 1500 zenekari hegedűt, 150 zenekari bőgőt, 6-8 ezer hegedűvönőt készítenek 1957-ben. Hogy ezt a tervet teljesíteni tudják, meg kell dúlni a munkáltszámozat.

A gyümölcsös kosár

a Hangszerkészítő Vállalat másik gyártmánya. 1956 februárja óta készítenek az üzemben kosarakat. Akkoriban hosszú cikkekben számolt be a szegedi újság a nagyserű gyümölcsös-kosárról, mely a lemezgyár hulladékanyagából készül. Egy év óta sokat fejlődött, tökéletesedett gyártása, de még ma is az ügyes kézen múlik minden.

A lemezgyár hulladék lemezét 4-5 centiméter szélesre vágják. Ebből fonják össze a kosarakat. Készítéséhez nem kell szaktudás, csak kézügyesség és szorgalom. László Anna fenéktűző

munkáját figyelem, hogy könnyebb legyen megérteni: a kosár alját készíti, s körülbelül úgy — kicsit rossz — a hasonlat —, mintha stoppolna.

Bottván Istvánné a kosár oldalához hallítja a lemezt egyszereű kis gőpezet és gáz segítségével. Nem nehéz a munka, s bizony szépen keresnek itt az asszonyok. 1100-1200, sőt sokszor ennél is több havonta a fizetésük. Ezek a hulladékból készült kosarak m-hódították a nyugati és népi demokratikus országok háziasszonyait. Ezekbe a kosarakba kerül ízléses csomagolásban a magyar föld zamatos gyümölcse. A vásárlók a gyümölcs-csel együtt mekapiák a kosarat is. Magyar gyümölcs magyar kosárban kerül a francia, a svájci, az osztrák asztalokra.

Az új évben nagy mennyiségű gyümölcsöt szállít külföldre államunk. Ezt könnyen meg lehet állapítani a rendelkezés: 500 ezer gyümölcsös-kosár és 500 ezer hollandi — gyümölcsálló — láda az 1957-es év tervé. Ehhez a nagy mennyiségű áruhoz kevés a munkaerő, kicsi a hely. Eppen ezért január 1-től 200 új dolgozót vesznek fel. Az üzem bővítéséhez megfelelő helyet biztosított a tanács a Boross József utcai volt katonai élelmészeti raktár helyiségében.

Az üzem kis létszámú asztalos üzemszében

havonta 8-10 darab hálószobahendezést is készítenek.

Nagy szükség van erre, hiszen bútorraktáraink az elmúlt hónapokban alaposan kiürültek. Ezenkívül a győri vagongyár részére az export-vagonokba fa-lepésőt és kefetartót gyártanak. És még egy örömhír: január első napjaiban nagyobb mennyiségű rődlit adnak át a szegedi kereskedelmi vállalatoknak.

Végéhez értünk a felsorolásnak. Jó munkát és jó egészséget kívánunk az új évben a Szegedi Hangszerkészítő Vállalat régi és új dolgozóinak.

Horváth Zs.

Csütörtökön ülést tart a városi tanács végrehajtó bizottsága

A városi tanács végrehajtó bizottsága január harmadikán, csütörtökön ülést tart. Az ülés napirendjén Tom-

bác Imre elnöki beszámolója szerepel. Szeged mezőgazdasági helyzetét is megtárgyalják.

Az Ifjúsági Szövetség az átmenetileg munkanélkülivé vált fiatalok foglalkoztatásáért

A Magyar Forradalmi Ifjúsági Szövetség országos ideiglenes intéző bizottsága behatóan foglalkozott a várható munkáselbocsátásokkal. Az intézőbizottság úgy határozott, hogy tervet dolgoz ki az átmenetileg munkanélkülivé vált fiatalok foglalkozta-

tására. Az ifjúsági munkások küldötti egyeztetik a SZOT vezetőivel a javaslatokat, amelyeket rövidesen a kormány elé terjesztenek. Mínt hogy a várható munkáselbocsátások legfőbb oka, hogy nincs elég szén, kevés az energia, ezért az Ifjúsági Szövetség kezdeményezi, hogy az üzemi munkástanácsok kössenek néhány hónapra szerződést a munkaerőhiánnyal küzdő bányákkal. A fiatalok ilyen módon az átmeneti idő alatt is dolgozhatnak, megkaphatják a kiemelt bányászfizetést, és nem szűnne meg a munkaviszonyuk a régi üzemükkel. Ez a megoldás megkönnyítené a munkástanácsok helyzetét is, hiszen kevesebb embert biztosabban foglalkoztathatna. Segítenék azokon a családfelelőseken, akik ezáltal megmenekülnek a munkanélküliségtől, mindenekelőtt az országnak segítenek, mert előbb indul meg a termelés, több fogyasztási cikk kerül a lakossághoz. Szó van az ifjúsági lakásépítkezések megindításáról, ifjúsági munkás-bizottságok szervezéséről az építőanyag kitermelésére, és egyéb javaslatokról.

Indult Laci és csendesen csukta be az ajtót maga mögött. Felesége tévovágt, majd szüleinek halk búcsút rebegve szaladt utána. Ideges volt, hullámozott a keble. Az édesanya pedig belezokogta egyetlen lánya nevére az estébe, a hóhullásba.

Az öreg Adányi halántékánál vadul lüktetett az ér. Homlokát a pálás és hideg ablaküvegre nyomta. Cigaretta gyújtott. Lemérte mindazt, amit mondott. Nagy a gondja. Nehéz önmaga mérlegelése és a kilépés a hamis tévúról, amelynek buktatója elnyeli a józan ítélőképességet is.

Ember, mikor eszmélsz? Nem akarunk elveszíteni!

Egyre hull a hó. Téli szél jár a fák kopasz váza között. Gyógyulni kell a megrendült lelkeknek, jó utat találni az Adányi Pálóknak, az „elnevelt” becsületeseknek is. Várjuk a tavaszt, a megújulást.

(100. s)

Ember, mikor eszmélsz?

— Nem hiszem és ne beszélj te nekem! — ? — Nem! Kutyából nem lesz szalon! — De apa, miért hasonlítja így az embert a... — Az öreg fokozódó indulattal vágtatott közbe. Nem értve, csak hangoskodott, úgy, ahogyan a régi, semmitmondó séma szerint átitatták a téves „osztályharcelmélettel”. — A többi nagyon gyorsan, percek alatt játszódott le. Az öreg „belelovalta” magát, egyre durvábban sértegette Lacit és fiatal bolondnak nevezte. A mama sírni kezdett és kezében gyűrűkésztettedes zsebkezdőjét. — Egy újabb sértegetésnél Laci arcába is vér szökött és olyanokat mondott, amelyek égettek és fájó igazságok voltak. — Sajnos, hogy vannak

olyan gondolkodású emberek, mint apósom, akik formulákba kapaszkodnak. Olyanok, akik nem hisznek abban, hogy változhatnak az emberek. Hogy becsülettel segíthetnek egyes, a régi séma szerinti „osztályidegenek”, ha becsületesek velük szemben, ha... Itt megint dühösen felsattant Adányi és karjával Laci előtt hadonászott. — Ne oktass engem, te taknyos! — Nem akarok oktatni, de vegye tudomásul, hogy a magafajta emberek „vonalságából” elég volt. Nem kell az álnokság, a hazugság, a dogma! — Az após és veje farkasszemet nézett. Távol jártak akkor egymástól felfogásban. Pedig valóban összetartoznak. Az öreg káromkodni kezdett és ajtót nyitott. — Menj, te...

— Nem hiszem és ne beszélj te nekem! — ? — Nem! Kutyából nem lesz szalon! — De apa, miért hasonlítja így az embert a... — Az öreg fokozódó indulattal vágtatott közbe. Nem értve, csak hangoskodott, úgy, ahogyan a régi, semmitmondó séma szerint átitatták a téves „osztályharcelmélettel”. — A többi nagyon gyorsan, percek alatt játszódott le. Az öreg „belelovalta” magát, egyre durvábban sértegette Lacit és fiatal bolondnak nevezte. A mama sírni kezdett és kezében gyűrűkésztettedes zsebkezdőjét. — Egy újabb sértegetésnél Laci arcába is vér szökött és olyanokat mondott, amelyek égettek és fájó igazságok voltak. — Sajnos, hogy vannak

— Nem hiszem és ne beszélj te nekem! — ? — Nem! Kutyából nem lesz szalon! — De apa, miért hasonlítja így az embert a... — Az öreg fokozódó indulattal vágtatott közbe. Nem értve, csak hangoskodott, úgy, ahogyan a régi, semmitmondó séma szerint átitatták a téves „osztályharcelmélettel”. — A többi nagyon gyorsan, percek alatt játszódott le. Az öreg „belelovalta” magát, egyre durvábban sértegette Lacit és fiatal bolondnak nevezte. A mama sírni kezdett és kezében gyűrűkésztettedes zsebkezdőjét. — Egy újabb sértegetésnél Laci arcába is vér szökött és olyanokat mondott, amelyek égettek és fájó igazságok voltak. — Sajnos, hogy vannak